

ALEGĂTORUL LIBER

Prețul abonamentului: pe an 15 l. — pe șase luni 7 l. 50 b.
Pentru străinătate se adaugă costul transportului.
Prețul anunțurilor 40 bani linia.

APARE LUNIA, MERCURIA ȘI VINERIA

Abonamentele se fac în București, Strada Biserica Ieni.
In districte și în străinătate la biourile postale. — Scrisori ne-
francate se refușă.

București, 24 Februarie 1876

Presa, în numărul său de duminică, dând seama de cele petrecute în Senat, în ședința din 21 februarie, și anume cu ocaziunea demisionării motivate a vice-președintelui, d. A. Orăscu, dice că, acolo, s'a dat un vot cu o mare majoritate, care însemnează neîncrederea cea mai pozitivă în minister.

Presa apoi își încheie articolul prin următoarele întrebări:

«*Etă* d'ér ministerul av'nd acum de la Senat un însemnat vot de neîncredere, dat cu o majoritate de două treimi. Cum va mai putea lucra de acum înainte cu acest Senat, fără ca mai întâi să reguleze conflictul în mod constituțional?

«*Etă* tot acel guvern, la Cameră, unde mai jumătatea amicilor d-lui Lascar Catargiu nu'i mai pot susține guvernul, că toți delegații îi resping proiectul de împrumuturi, și că majoritate și minoritate a delegațiilor substituiesc un contra-proiect, care nu este acela prezentat de guvern.

«Ce prestigiu, repetăm, ce autoritate morală mai p'ote avea acest guvern spre a face față la toate dificultățile câte există?»

Tot *Presa*, mai de-ună-și, în urma demisionii dd. Dimitrie Ghica și V. Boerescu din posturile de președinte și vice-președinte ai Adunării de la Mitropolie, adresa primului-ministru întrebarea: «*Cu cine ai mai rămas în țară, d-le Catargiu?*»

Dd. Dimitrie Ghica și V. Boerescu sunt pre modesti spre a fi adresat d-lui Catargiu această întrebare, numai pentru că amândouă demisionarii au părăsit ortaua ministerială? Prin

întrebarea: «*Cu cine ai mai rămas*, d-le Catargiu, negreșit că *Presa* recunoșce că și alții au părăsit, mai înainte, pe d. Catargiu, și că dd. Ghica și Boerescu au fost numai cei de pe urmă cari s'au pus în opozițiune în contra acestui guvern, — după propria mărturisire a f'oiiei altădată ministerială, — părăsit astă-și de totă țera.

Și așa este! Suntem cu totul de opiniunea *Presei*, cu singura deosebire că noi, cu ani înainte de *Presa*, am susținut că ministerul Lascar Catargiu, nu numai că este de mult părăsit de țară, d'ér că nici odată a avut încrederea și simpatiele țării!

Constatând că, cel puțin acum, în privința ministerului Lascar Catargiu, suntem cu totul de acord cu organul d-lui V. Boerescu, adică că ministerul actual nu mai are pe nimeni în țară, că însuși majoritățile *chiamațiilor* săi din Adunările sele de la Mitropolie și de la Universitate l'au părăsit, noi constatăm, érași cu *Presa*, că totuși d. Lascar Catargiu stă la putere!

Așa fiind, întrebăm pe dinastica *Presa* să ne spuie: este această o situațiune normală, conformă cu un regim constituțional sincer și leal aplicat?

Și decă *Presa*, în lealitatea sa, va răspunde, precum sperăm, prin *nu!*, atunci érași o întrebăm: *cine* susține pe d. Lascar Catargiu, cine menține o situațiune anormală și contrară ori cărei Constituțiune din lume?

Nu voim a pune la o grea încercare simțimintele dinastice ale *Presei*; așa d'ér nu'i cerem un răspuns, însărcinându-ne noi a răspunde pentru d'ensa.

Am făcut această *predoslovie*, cum

crudă întâmplare un nou motiv de disperare. El scia că tatăl său făcuse totul pentru a îmblândi pe gădii fiului său; până atunci, el se flatase că, mai curând său mai t'ârșit, el se vor îndupleca la rugămintele unui tată. Această ultimă speranță dispărea. Ast-fel, în toate zilele, lanțurile sele păreau că se strâng și mai mult.

Pentru prima oară, în această epocă, Latudiu vorbește de mama sa. Ea i rămânea încă. Încă de mult, ea ostenea pe miniștri prin rugăciunile și țipetele sele.

«*Trebuie oare, scriea ea d-lui Berryer în 1758, să descind în mormânt fără a revedea pe fiul meu, pe scumpul meu fiu, pe care-l iubesc așa de mult? Ah! Cât de mult torturile sele imi sunt teribile! Trista lui s'ortă scurtéază zilele mele.*»

D-nei de Pompadur, ea scria, cu aceeași dată:

«*D'omnă, fiul meu gemé în Bastilia de mult, pentru că a avut nefericirea să vă ofenseze, și eu ge m mai mult de cât el*

se dicea în vechia noastră literatură, pentru că să ajungem a răspunde la articolul *Presei* din 11 februarie, prin care d. V. Boerescu se încerca, mai întâi, de o nimici articolul publicat în acea și de către *Românul*, și, apoi, sfârșia prin a califica opozițiunea de *rebelă*, de *anti-dinastică*, de aducătoare de anarhie și de deschidătoare a porților invasiunei și catastrofelor, și altele, și altele, *ke ta lipa!*»

Tote aceste *complimente*, bine crescuta *Presa* ni le arunca pentru că noi am fi cutesat: «*a pune în sarcina Domnitorului greșelele unor miniștri cari sunt singuri responsabili!* Acestea sunt propriile cuvinte ale *Presei*, și, mai înainte de toate, luăm act de d'ensele!

O dată reproducă acuzarea de *anti-dinastism*, ce ne face organul d-lui Boerescu, mai socotim de datorie să mai spunem cititorilor noștri că apoi *Presa*, prin un lung articol de *înșiră-te-mărgărite*, ne cântă toate binefacerile ce datorim Domnului și regimului nostru constituțional practicat cu lealitatea și sinceritatea ce'l caracterisă, situațiune actuală combătută de însuși dd. Dimitrie Ghica și V. Boerescu!

Noi nu vom intra în cercetarea val'orei tuluror *osanelor* f'oiiei dinastice; am fi nevoiți de a răspunde prin argumente *ad hominem*; și, din capul locului, am declarat că voim a ne abține de tot ce p'ote *înjosora* discuțiunea noastră prin *personalități chiar meritate!*»

Ne vom sili d'ér a ne ține, pe cât se p'ote, pe ter'umul unei discuțiuni *obiective*, ér nu *subiective!*

Codul nostru penal, înăsprit sub

trista lui s'ortă mă turmentéază și nopțe; simt totă amărăciunea suferințelor sele fără să fi împărțit greșela sa. Ce dic? Vai! nu scii în ce v'ă a dispăcut. El era t'ener atunci, și de sigur, a fost t'erat de alții. Ah! cât de mult trebuie să judece alt-fel astă-și! Cugetările unui captiv nu se asemănă cu vanele gânduri ale unui t'ener liber; decă nu merită încă iertarea voastră, d'omnă, nu voiți putea să o merit eu pentru d'ensul? Fiți mișcată de s'orta mea; aveți milă de o mamă supărată; înduplecați-v'ă de lacrămile mele; m'ortea imi va închide peste puțin oșhi: nu acceptați ca să fiu în mormânt pentru a ierta pe fiul meu. Nu am decât pe acest copil ultimul urmaș din familia mea, singură speranță a bătrâneței mele. Redați-mi'l, d'omnă: sunteți așa de bună!... Nu-mi refușați copilul, d'omnă, singura consolațiune a bătrâneței mele; redați-l supărării mele; redați-l suspinelor mele; redați-l plânsurilor mele; redați-l gemetelor mele.»

guvernul actual, negreșit *ad majorem Dei gloriam*, pedepsește nu scim cu câți ani de muncă la ocnă pe acei cari ar cuteza a *contesta drepturile constituționale ale Măriei-sele*. Noi, cari de loc nu voim să facem cunoscință, nici cu *Telega*, nici cu *Ocnelle mari*, nici chiar cu Văcărescii, cu toate că d. Lascar Catargiu ne spune că a transformat această pușcărie într'un stabiliment ce p'ote rivalisa cu *Grand hotel*, — noi, dicem, cari urăm tot ce este *silit*, din capul locului, venim și mărturisim, ca un articol de *Creș*, că Domnul are *drepturi constituționale*, și că aceste, departe de a le tăgădui, noi le *recunoșcem în totă deplinătatea lor*.

D'ér *drepturile Domnului* recunoscute de noi în gura mare, ne va permite *Presa* și abonații săi *ultra-dinastici* să mărturisim și să recunoșcem că, pe lângă *drepturi*, Măria sa are și *datorii*. Intre multele *drepturi* ce Constituțiunea dă Domnului nostru, cel mai important este negreșit *dreptul de a numi miniștri*; într'alte cuvinte, dreptul de a organiza, de a *forma puterea executivă!*

Mai are Domnul și *dreptul* de a distitui și de a da în *judecată* pe *acești miniștri*.

Negreșit că înțelepă noastră Constituțiune nu a dat Domnului acest drept ca să rămăie în mâinile sele numai o utopie, numai o literă m'ortă.

Constituțiunea a înțeles că pot fi casturi când Domnul *se cuvine*, are *datoria*, de a usa de dreptul de a da în judecată pe miniștri săi, precum uséază de dreptul de a'i numi! Care însă este cazul cel mai mare unde Domnul are *datoria* de a usa de dreptul său, de a distitui și de

D-na de Pompadur nu citi de loc această scrisore; și apoi, chiar decă ar fi citit-o, prisionierul a cărui iertare se cerea, era în ideile timpului, un om periculos, criminal prin prima sa greșelă, criminal prin evasiunile sele, criminal prin amenințările sele, mai criminal încă prin suferințele sele. Rațiunea de Stat voia ca vocea lui să fie pentru tot-dé-una înăbușită, și să numai p'otă reapărea în mijlocul omenilor pentru a p'ovesti cum se păzesc cei puternici.

Muma lui Latudiu nu era singură aceea care implora iertarea fiului său. De o mulțime de ori, rudele, amicii reușiră să intereseze în fav'orea sa pe câte-va creaturi ale d-nei de Pompadur său ale d-lui Sartines. D'ér cu imprudențele lui Latudiu, li se răspundea mereu: «*Nu scii pentru cine v'ă rugați; v'ăți cutremura decă ați cun'osce crimele sele.*» Așa d'ér rezultatul acestor răspunsuri fu de a depărta de la Latudiu pe indeferenți și pe prudenti. Deveni periculos de a se interesa de el.

VARIETĂTI JUDICIARE 1)

LATUDIU (1749 — 1784)

(Urmare)

Cu acest stil Latudiu c'edează să facă trebile sele!

Imprudențele sele, cu toate acestea, nu făcuseră încă pe d. Sartines să-i retragă autorisațiunea de a se preumbla pe platformă, de unde se zărea admirabila panoramă a Parisului. Aceste două ore de preumblare, aspectul marelui oraș vesel, plin de mișcare și de viață, consola și înseninau inima lui Latudiu. Într-o și, cu toate acestea, una din recreațiunile sele fu însemnată printr'o durere din cele mai mari ale vieței. Una din sentinelele plat-formei servise sub tatăl lui Latudiu. Vorbind împreună, soldatul spuse de o dată ne-norocitului că tatăl său murise. Această lovitură, la care nu era preparat, îl sgu-diu, și el cădu fără cunoscință.

Revenit la sine, el vedu în această

1) Veđi nr. 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155 și 156

a da în judecată pe ministrii săi, decât nu cazul criminal când unii ministri aplică reu său falsifică Constituțiunea, când ei lipsesc națiunea de drepturile și libertățile ce pactul fundamental i le-a garantat, când ei se substituie voinței naționale, când ei, din adevărul constituțional, fac o minciună constituțională, când în fine zădărnicesc *jurământul dat de Domn că Constituțiunea va fi sincer și leal aplicată!*

Negreșit că cei mai ultra-dinastici din adversarii nostri nu vor tăgădui corectitudinea acestor teorii constituționale! La cas de contestațiune, noi punem aceste teorii sub protecțiunea eruditului profesor de drept constituțional, G. Costaforu, care, în scrierile sale, — înainte de a deveni ministru — a tratat materia cu un talent și cu o putere de argumente, dinaintea cărora noi trebuie să ne plecăm pana!

În cercetarea casurilor când Domnul are datoria de a usa de drepturile seale constituționale, vine dăr timpul ca Domnul constituțional să fie o rațiune, o inteligență, o voință, ceea ce noi, din capul locului, am susținut că trebuie să fie, ceea ce am dovedit, că în toți anii domniei seale constituționale, a fost Leopold I al Belgiei!

Momentul cel mare, *momentul suprem*, unde Domnul constituțional trebuie să fie o rațiune, o voință, o inteligență, este negreșit acela când națiunea este pusă în pozițiune de a își delega o parte din suveranitatea sa, de a își alege mandatarii săi, de a își numi reprezentanții săi, investiți cu dreptul și cu datoria de a legifera, de a exercita controlul lor asupra afacerilor țării, asupra mersului și actelor puterii executive! Aici Domnul nu are numai dreptul, are și datoria de a priveghia ca voința națională, în libera sa exprimare, să nu fie nici împedicată, nici falsificată, ca ministrii să se fie departe de luptele partidelor și să le lase pe acestea libere de a își formula programele, de

ași desemna candidații, de ași organiza lupta constituțională, pentru ca apoi, prin jocul natural și legal al Constituțiunei, partitul biruitor, ori să viiă a da o nouă forță puterii executive, ori să viiă el însuși la putere.

O asemenea atitudine olimpiană, — de ne putem exprima așa, — ținută din partea Domnului, este de înțeles că, și o partită și alta, n'au decât a bine cuvânta pe Domn; și opozițiunile ce se formează nu privesc natural de cât pe ministri, opozițiunile nu sunt decât *anti-ministeriale*. Nemulțumirile, pasiunile, chiar urele, negăsind dinaintea lor decât ministri, și, în dosul lor, negăsind decât Constituțiunea leal și sincer aplicată, dinastia în asemenea cas este afară din cauză, precum și dinastia a sciut a pune afară din cauză falsificarea sealei adevărilor constituționale! Ast-fel, dinastia își găsește întărirea sa în libertățile și mulțumirea națiunei, ast-fel și națiunea își găsește dezvoltarea buneie seale stări morale și naționale în trăinicia dinastiei, devenită instituțiune, devenită *stabilitate!*

Dăr așa s'a urmat în România? Dăr în luptele noastre electorale, avut-am noi a face numai cu adversarii nostri politici, numai cu partitile opuse, numai cu alegătorii? Dăr puterea executivă ținutu-s'a de parte de urna electorală? Dăr ministrii n'au avut totă libertatea de a se substitui alegătorilor, seșu, cel puțin, de a face din alegătorii numai pionii lor?

Care amenințare, care siluire, care corupțiune nu s'a întrebunțat în preținsele alegeri din 1871 și 1875? În plină Cameră, d. prim-ministru n'a declarat că va *chiama* la deputație pe amicii săi, că va permite unor capi ai opozițiunei să vie pe băncile legislative, însă nu pré mulți, că *iar se face bucluc!* Acestea s'a dis în Cameră și s'au imprimat în *Monitor!* Și cu toate acestea, Domnul n'a usat nici de dreptul seșu, nici de datoria sa!

prisonier necunoscut? Și păzitori săi, cari, încunoscințați de experiență, se temeau de ori-ce mișcare a nenorocitului, ar trebui să fie iar înșelați! Tote acestea nu opriră pe Latudiu.

Prima sa grijă fu de a se isola pe plat-formă, scăpându-se de tovarășii obișnuiți ai preumblărilor seale, de sergent și de Falconet. Falconet, cu tot titlul destul de respectabil al funcțiunei seale, era un mare vorbitor, care espunea prisionierilor povestirea înaltelor seale fapte și le redicea de o sută de ori istoria vieței seale. Acesta era mania sa cea mai genătoare. Latudiu se căsni să 'l desguste de aceste panegirice. Într'o bună dimineață, el se puse să 'l contradică în toate, să neghe faptele ce 'și atribuia, să 'l iea în ris la fie-care vorbă. Midlocul reuși, Falconet se obosi în curând de acest auditor incomod, și, cel d'ântăi, el evită conversațiunea acestui prisionier sarcastic.

Nu era destul: trebuia încă să facă pe Falconet de a nu mai urma, pas, cu

Însă pôte că *Presa*, încă nedestul de luminată prin ultimele *poticneli* întemplate susțitorilor ei, nu va voi a recunoscă temeinicia acestor fapte de notorietate publică; seșu, recunoscându-le, pôte nu va voi a le recunoscă ca sevășite prin *toleranța* Domnului. Pôte chiar va dice că Domnul nu se cuvinea se intervie nici pentru, nici contra; căci *ministrii săi, o dată numiți*, aparține acestora de a guverna cum le convine, pe *răspunderea lor!*

O astfel de manieră de raționament este absurdă, și voim a 'l dovedi absurditatea prin consecințele la cari ea ar conduce.

Presa nu va tăgădui că ministrii au usat și au abusat de putința lor spre a face se triumfe ei și amicii lor în ultimele alegeri; căci nu credem că ea ar putea susține că aceste 68 de voturi care au opus d-lui Dimitrie Ghika pre d. C. Brăiloiu și au rădicat pe acest din urmă pe jețul presidențial, sunt reprezentanții partitului conservator din țera, liberi veniți pe băncile legislative. Pentru onorea partitului conservator am protesta în contra acestei afirmațiuni.

Însă *Presa*, care astăzi nu mai are interes de a se sacrifica pentru ministri, ne place a prede că va consimți a ne sacrifica, la rândul ei, pe acești ministri, stăruiind a scăpa tronul de această solidaritate! Credem dăr că *Presa* se va mărgini a ne întempera cu cele mai sus dise, adică că Domnul nu se cuvinea să se amestece în alegeri, nici pentru, nici contra, lăsând pe ministri să facă ce vor voi, pe *răspunderea lor!*

Ca se ne putem da adesiunea la acest mod de argumentare, urmăm, mai întâi, ca *Presa* să ne dea declarațiunea că va păstra modul seșu de argumentare în față cu următorea ipotesă, care, dupe cum merg lucrurile, are multe șanse de a deveni și o realitate, decât nu în întâile, dăr pôte în cele de al duoilea viitoare alegeri (!)

pas, toate mișcările prisionierului. Deci, această era datoria sa. Latudiu mări puțin câte puțin înțela mersului seșu; el începu peste puțin să fugă. În van, Falconet striga: «— Mai încet, ce dracu!» — Déca voesci, mergi mai încet, îi răspundea Latudiu: nu mă plimb pentru d-ta, Voesc să mă încăldesc.»

Falconet lăsă pe Latudiu să fugă și să se încăldescă după voia sa, și ne mai putând să ostenescă urechile prisionierului, el luă pe sergent drept victimă. Peste puțină vreme, cei doi păzitori se obișnuiră a vedea pe Latudiu la un capăt al plat-formei, când ei se aflau la capătul opus. În căldura conversațiunei, li se întempla adesea să părădă din vedere și să uite prezența sa.

Dăr toate acestea nu ajungeau. Trebuia să găsească încă colo jos pe cine-va care să pôtă, care să voiască să corespundă cu prisionierul, pe cine-va al cărui exterior să inspire o înțregă încredere. Din vârful plat-formei, ochiul seșu pătrundea prin

În ultimele așa dise alegeri, d. Lascar Catargiu și a ales *chiamații*, unii din trecuta Cameră, fiind că l'au ajutat să scape țera (testual); alții i-a căutat prin diferitele puncturi ale țării, desgropând toți morții, chiământând la vieță toți strigoii dispăruți de pe la anii 1856 — 1862, completându-și numărul prin rude, amici, în fine prin aceia pe cari țera l'a botezat cu numele espresiv de *zestre guvernamentală!*

Însă organizarea acestui mixtura compostum a cerut lungi meditații, a costat muncă până a găsi pe cei *potriviti*; mai apoi, în timpul sesiunelor, unii nu s'au purtat pré corect; unii s'au arătat ingrati, au desertat ortaua!

Să afirmăm acesta prin nume, și prin multe nume? Lucrul ne-ar fi de tot lesne. Însă nomina odiosa sunt!

De aceea mergem mai departe cu ipotesa.

Punem dăr cazul că primul nostru ministru, ne mai voind se mediteze și seși dea muncă de a căuta și a nemeri, ne mai voind se găsească ingrati, s'ar hotări se simplifice operațiunea; și, la viitoare alegeri, decât Dumneșu îi va da vieță ministerială, în loc seși caute *aleși* în deosebitele puncturi ale țării, d-sa va preferi mai bine seși de la *o-l-altă*, de la *un loc, dintr'un singur corp*, de exemplu, din corpul de sergenți de orașe din Bucuresci și din Iași; și, odată hotărit asupra aleșilor seșu, d-sa, cu anume teșkerele, îi va distribui pe județe și pe colegie?

Sergenții de oraș sunt nisce cetățeni foarte onorabili cari dîlnic fac orașelor, în particular, și ordinei și stabilității, în general, serviciu grele și necontestate de nimeni! Nici o ne-capacitate legală nu 'i esclude de la drepturile cetățeniei; ba, din contra, în alegeri îi vedem *întrebunțându-i* și drepturile electorale în mod foarte activ și foarte energic pe spinarea celor-l-alti alegători. Ei bine, de ce acești onesti și folositori cetățeni

El, cu toate acestea, nu perdea curajul; și vedem un interesant spectacol în acela al acestui om, condamnat pentru perpetuitate de o putere iresistibilă, care chiamă speranța neîncetat în inima sa.

Preumblându-se pe plat-forma Bastiliei, Latudiu preumblase cu densus și ideea sa fixă. De o mulțime de ori, el calculase distanța care separa castelul de strada sfântului Anton, temnița de libertate. Déca nu putea găsi aripi pentru a strebate această distanță, nu va putea el ore să o strebată cu mintea? Un pachet, aruncat din vârful turnurilor, ajunge-va ore în această stradă? Si decât această ar fi fost posibil, câte dificultăți de invins! Se lăsase lui Latudiu eserciul membrilor; dăr, de la imprudențele seale epistolare, i se retrăsese din nou cernela, condeiele, hărtia. Apoi, un pachet, decât ar conține un Memoriu, ar cădea ore tocmai în mâinile unei persoane cinstite, destul de inteligentă, de milosă, de îndrăsnită pentru a se interesa de sorta unui

casele cari înconglura Bastilia. Latudiu studiă cu răbdare pe lecitorii acestor case; femeile mai cu se mă și atrăgeau atențiunea, și 'i plăcea să vadă mai tinere; sufletul lor este mai accesibil milei.

El nu întârziă să observe pe duce femei cari lucrau adesea lângă o ferăstră. Ele se păruă frumoșe, cu o fisonomie dulce și fericită. Una din ele, într'o di, arucându-și ochi spre el, el 'i făcu cu mâna o salutare respectuosă. Tânăra femeie spușe tovarășei seale, pôte soră-sa, care 'l privi la rëndul seșu; ele 'i răspuseră cu un aer de interes și de bunătate. De atunci, se stabili, între tinerele femei și prisionier, o corespondență de primiri simpatice și de salutări amicale. În toate zilele, la ora preumblărei, ele erau la postul lor.

Latudiu, asigurat de buna lor voință, le arătă un pachet, făcându-le semn de a 'l arunca departe; ele 'i răspuseră prin gesturi să 'l arunce. Latudiu la făcu semn că nu era încă timp și că trebuia să se accepte. (va urma)

să nu fie de cât alegători? De ce sistemul să nu se perfecționeze, de ce ei să nu devie și eligibili și alesi?

Noi credem că domnul prim-ministru, pentru a chiama pe acești cetățeni la mandatul de reprezentanți ai națiunii, n'ar avea mai multă ostentelă și greutate decât ostentela și greutatea ce și-a dat de a organiza pe chiamații săi actuali!

O dată operațiunea făcută, o dată sergentii de oraș din Bucuresci și din Iași deveniți mandatarii ai națiunii, o dată oficerii și brigadierii acestora deveniți președinți, vicepreședinți și secretari ai noștelor corpuri legislative, o dată aceste Adunări prezentate Domnului și țării, ca *legala reprezentatiune a națiunii*, crede dinastica Presă că nici atunci Domnul nu s'ar cuveni să intervie, să useze de dreptul său, să împlinescă datoria sa, și pe miniștrii cari ar fi parodiat și batjocorit ast-fel instituțiunile noastre constituționale și jurământul Domnesc de a aplica și a face a se aplica în totă sinceritatea și lealitatea Constituțiunea, dicem, pe acești miniștri să trimetă dinaintea curții de Casațiune, începând mai întâiu prin a face din ei oșpeții bine primiți și bine închiși în stabilimentul național de la Văcăresci!

Decă d'ér Presa va recunósce, cu noi, că, în asemenea cas, Domnul trebuie să intervie, ea va trebui să recunósce, împreună cu noi, că, în toate casurile când voința națională se împedică, se calcă, se falsifică — fie în mai mult, fie în mai puțin, — destul numai că voința națională să nu fie liberă de a funcționa, de a se manifesta, — Domnul este dator de a face casul de dreptul ce-i Constituțiunea, dreptul de a destitui asemenea miniștri falsificatori voinței naționale, dreptul de a da în judecată asemenea miniștri calcători ai Constituțiunii și jurământului, nu numai aceluși pe care l'au făcut ei, d'ér mai ales aceluși care l'au făcut Domnul!

Constatăm de o căm-dată că această nu s'a făcut nici în ultimele, nici în penultimile alegeri, cu toate protestațiunile țării!

În numărul viitor, vom arăta consecințele unei asemenea neîntrebunțări a dreptului și a datoriei ce, dupe Constituțiunea noastră, intră în prerogativele Domnesce!

celei opozițiuni care și-a spus tot-d'a-una opiniunea pe față, v'ar rog a mă considera ca demisionat, neputând primi a fi deputat sub acest guvern și regim.

Efrem Ghermani

Cu câte-va zile mai înainte, onorab. d. I. Cantacozino, numit deputat al col. I. de Argeșiu, a demisionat motivându-și demisiunea mai în acelaș mod ca d. Efrem Ghermani.

Dupe cum se vede, toți câți mai păstrează puțină demnitate și scrupul se grabesce a juțorce spatele d-lui Catargi de câte ori acesta se adresează către d'nsul pentru a-l atrage în ortauș sa.

DIN AFARA

Dupe scirile primite din Francia, rezultatul balotagiilor de la 5 martiu stil nouă este următorul: 57 republicani, 27 bonapartiști, 5 constituționali, ér restul până la 110 sunt legimistii și monarchiști.

— Diarele franceze, cu dată anterioară zilei de 5 martie, se ocupă de preferință despre organizarea ministerului. Multe nume se puu înainte, multe combinațiuni se propun.

Se crede însă că nu se va face nimic până ce nu se va cunósce rezultatul balotagiilor. O notă importantă, publicată în ziua de 1 martie, în diarul *Timpul*, dice că trebuie, seiu a se mărgini la o simplă modificare a cabinetului actual, înlocuind pe dd. Buffet și de Meaux, seiu a da într'un mod resolut noiei majorității republicane din cele două Camere satisfaciunile și garanțiile ce d'nsa este în drept a reclama. Nu este nevoia de a adăuga că centrul stang și capii seiu cei mai eminenti, și mai cu semă d. Casimir Périer, se pronunță pentru cea din urmă alternativă.

Independința belgică, de la 3 martie, crede a sci, că în ultima ședință a consiliului de miniștri d. Dufaure ar fi dat consilie în acelaș sens, insistând asupra caracterului ultimelor alegeri.

Evenimentul dice că se vorbesce și de d. Béranger, fost deputat din Droma, pentru ministeriul de interne, în cazul când d. Casimir Périer ar refusa acest portofoliu; căci, dupé o telegramă din Paris, cu data de 2 martie, d. Casimir Périer ar fi voind o programă foarte largă ceia de i'ar permite a fi mai puțin esiginte asupra chestiunii persónelor.

Din Paris se mai scrie, tot cu data de 2 martie, că tribunalul din Bar-Sur-Seine a condamnat la două luni de închisóre, o miță de franci amendă și două miș de franci despăgubiri, pe redactorul diarului *Viitorul republican* pentru difamațiunii în contra d-lui de Maupas.

Republica franceză propune, pentru 7 märtie, o întrunire generală preparatóre a aleșilor celor două Camere cari aparțin partitului republican.

Telegramele din Spania conțin scirea că don Carlos a fost nevoit să plece din Pau, în ziua de 1 martie, spre a se duce în Bulonia cu un tren special. De aci el se va imbarca pentru Angliana. Regele Alfons, după ce a vizitat mai multe orașe ale Navarei, se va întorce la Saint-Sebastien, unde se dice că va primi, în săptămána viitoră, visita mumei seie, regina Isabela. Se dice că dupe ce va petrece câte-va zile lângă fiul seiu, se va întorce în Paris. Armata generalului Moriones este în-

tinsă între Vera și Saint-Esteban, și a lui Primo de Rivera între Burguere și Zubiri. Circulă șgomotul că mai mulți capi carliști, între cari și Carasa, ar fi fost asasinați la Labayen.

O scire de sensațiã este că dintr'un document carlist oficial rezultă, că don Carlos, de și invins, totuși n'a abdicat la nici-una din pretențiunile seie. El declară că n'a fost nici-o dată invins, nici silit a părăsi pământul Spaniei. Că el n'a intrat în Francia decât în mod voluntar și numai prin umanitate. Într'un asemenea cas d'ér n'ar fi vorba de cât de o simplă suspensiune de ostilități.

În fața acestor declarațiuni, moderații din Madrid cu grei vor salva pe fueros ai Navaresilor și Bascilor. Insuși guvernul va trebui să stingă prin măsuri energice focarul insurecțiunii de cari este amenințat. Mai mulți deputați ai esprimați deja intențiunea de a presinta camerei Cortesilor o propunere tinđend a divide teritoriul carlist între provinciile limitrofe.

Idea este din cele mai radicale și pöte că trece peste scopul ei; totuși, decă trebuie să credem telegramelor din Madrid, această ideeă câștigă terem.

Din Viena se scrie, cu data de 1 martie, că Camera deputaților a adoptat diverse proiecte de lege ce se află la ordinea zilei, și printre cari figură, cele privitoare la fusiunea drumului de fer ale Galiciei, un proiect pentru un împrumut de 48 milioane în titluri de rentă, lăsând Statului facultatea de a emite titluri de rentă în aur, în argint seiu în hărtie.

Camera și-a ales în urmă delegațiunea sa.

Cu ocașiunea discusiunii proiectului de împrumut, ministrul fără portofoliu, d. Unger, într'un discurs foarte aplaudat, a refutat criticele îndreptate în contra guvernului din partea dreptei.

Ministrul a esprimați ferma sa voința de a salvarda drepturile și interesele statului în negociațiile cu Ungaria; el a adăugat că speră a ducé aceste negocieri la bun sfârșit. Discursul și l'a terminat, dicénd încă decă vre-o dată va pierde încrederea coróniei seiu nu se va mai afla de acord cu partitul seiu, atunci nu va esita un minut de a se retrage, ducénd cu sine conștiința că și-a îndeplinit datoria.

Cu aceeași dată se comunică tot din Viena, că *Gazeta Vienei* publică o notă analógă cu cea publicată de diarul oficial din Roma, dicénd că legațiunile celor două țeri sunt rădicat la rangul de ambasade.

Scirile ce se publică prin diarele străine, relativ la starea insurecțiunii herzegovinene, sunt dintre cele mai contradicțitóre posibil, așa că adevărul pare în tot-dé-una ascuns.

Aceste sciri, ori-cum ar fi ele, le reproducem și noi aci.

Din Constantinopol, cu data de 1 martie, se scrie, că diarele turcesce publică o scrisóre a marelui vizir adresată guvernatorilor provinciilor, relativ la reforme; această scrisóre ar fi urmată de un nou regulament care fixează atribuțiunile guvernatorilor și ale celor-alți funcționari ai provinciilor.

O telegramă a lui d'Achmet Mukhtar pașa ar fi anunțând că insurecțiunii din Herzegovina sunt descuragiați; că numeroșe supuneri au loc și că emigrații încep a se repatria.

O altă telegramă, cu aceeași dată, pornită din Ragusa, (surginte slavă) spune că, în ziua de 29 februarii, a avut loc o încăierare la Kolojan, apröpe de Kieck. Turcii ar fi fost respinși către Crupa, lăsând 20 morți și 50 răniți. Insurgenții n'ar fi avut decât 6 morți.

Cu data de 2 martie se scrie din Sant-Petersburg, că ambasadorul Turciei, Kiamil pașa, vorbind, în ziua de 1 martie, despre starea lucrurilor în Herzegovina, s'ar fi esprimați cam în acest sens, că, în urma măsurilor luate de Austro-Ungharia în scopul de a supraveghia fruntariile, la Constantinopol se așteptă a se vedea în curénd pacea restabilită în provinciile răscolate.

Agința telegrafică rusescă transmite, cu data de 29 februarii, 3 ore 15 minute seia, din Sant-Petersburg, o telegramă care dice că corespondința autografiată a aginței publice o scrisóre din Constantinopol, anunțând că toate noutățile din interiorul Turciei sunt unanime a semnală că impiegații turci au îndoit esacțiunile și omorurile. — Aceste noutăți, dupé telegrama aginței rusesce, ar fi confirmate de consulul engles din Mostar, care ar fi sosit în Constantinopol.

Locuitorii din Zvornik ar fi adresat o petițiã Sultanului, prin care se plâng în contra acestor îndoite crădini.

Atari fapte fac dificilă opera pacifică a puterilor.

Etă, acum, ce dice și *Tablițele unui Spectator* asupra stării insurecțiunii:

Informațiunile lumii diplomatice nu sunt tot d'a-una acelea ale aginței Havas, și cu atăta mai puțin acelea pe cari agința Havas le comunică banchierilor și diarelor. Decł, contrar noutăților aginței Havas, insurecțiunii din Herzegovina și Bosnia nu se arătă dispuși a se supune autorităților Sultanului. Nu că Bosnia și Herzegovinienii ar fi rebeli la or-ce ideeă de reconciliare și de pace; d'éră, până aci, guvernul serb și munte-negrén n'au adoptat măsurile necesare spre a face să reintre în țerile lor respective Sèrbii, și Muntenegrenii cari constituiesc grosul trupelor răscolate. Rêul nu și are tocmăi scaunul în Herzegovina și Bosnia; focarul seiu este la Belgrad și Cettigne. Aternă de la cele trei curți ale Nordului ca rêul să dispară? D'éră, voi-vor d'ensele ca acest rêu să dispară? O! putem încă să ne îndoim de această!

Asupra sciri, publicată în unul din numerele trecute, că în Sèrbia ar fi izbucnit o revoluțiune tinđend la destronarea principelui Milan și proclamarea Republicei, diarele străine, până la 3 martie cel puțin, nu dau amênunte.

Tot ce putem adăoga este că, dupé o telegramă din Belgrad, cu data de 29 februarii, cu ocașiunea alegerilor comunale, la Krakujevatz și Semendria s'a produs în adevér desordine serioșe. S'a arborat drapelul revoluționar și au avut loc conflicte sângeröse.

Aceiași telegramă adăoga că guvernul serb gr fi prohibit esportul grăului.

Din cauza abundenței materiilor și a lipsei de spațiu, suntem nevoiți a amâna pe numărul viitor publicarea articolelor promise de noi în numărul trecut.

De ris și de plâns.

In zilele trecute, s'a petrecut, în Adunarea de la Mitropolie, o scenă care deși nu este de cât un incident, însă, prin rezultatul său, caracterisă de minune ce este regimul nostru constituțional, mai ales în acești ultimi cinci ani.

Cititorii nostri cunosc personalitatea d-lui Dimitrie Ghika, fost președinte în timp de cinci ani al acestei Adunări. Personalitatea d-să se constă în adorațiunea d-să pentru persoana d-să! Cinci ani de zile, d. Dimitrie Ghika s'a socotit o greutate politică de sine stătătoare în această Cameră. Luminăția sa s'a socotit în serioș o lumină care singură, prin rațele săle, lumina corpul opac al ministrului nostru primar! Ast-fel d-sa își permitea tot, pentru că i se permitea tot. Constituțiune, regulament de Cameră, majoritate, minoritate, chiar minister, d-sa călca tot în picioare. Din minoritate, făcea majoritate, și vice-versa. Și, mai presus de toate, voința sa era regulamentul Camerei. Câte proiecte n'au devenit legi numai prin voința d-săle? De câte ori însuși gale-rielle nu l'au auziaș zicând chiămașilor: «pune albă!» s'eu «pune neagră!» Care din deputași s'eu din chiămași a fost cruțat de injuriile săle, cu atât mai grele, că ele se aruncaș de la înălțimea fotoliului, și că, la ori-ce încercare de a riposta, clopotul prezidențial includea gura cutezătorului. Insuși ministrii nu scăpară aces-tei regule generale de a fi apostrofași și injurași! D. Dimitrie Ghika ajunsese a deveni un nouș tiran, un nouș Pisis-trat! Insuși Domnul l'i da a înțelege că Maria-Sa nu era pe tronul României de cât mulțumită nemărginitei generosități a d-lui Dimitrie Ghika, carele primise de bună voință a sfărîma pe altarul patriei corôna sa princiară și, ast-fel, a și sa-crifica dinastia în favoarea dinastiei Ho-henzollern! În zadar presa, în zadar colegiul I de Ilfov, în zadar amicii săi cei mai intimi strigaș nouș Pisis-trat: *nemo ante mortem beatus* (nimeni nu se pôte dice fericit înaintea morșii). D-sa urma în rătăciră sa, socotindu-se cen-trul de gravitate al situațiunei, creșdend că, ca nouș Atlas, d-sa purta pe umeri săi pe ministrul Catargiu și pe partitul con-servator, și că, în ziua când d-sa își va retrage numai micul s'eu deget, praș și pulbere vor deveni și ministrii și conser-vatorii (!) din Cameră!

Intr'o zi, d-sa trezindu-se mahmur — istoria n'a cercetat încă cauzele acestui mahmurluk — se olări a retrage ministe-rului favoarele săle. După un lung *engom-ion*, în care declinaș și conjugă meritele și importanța sa, d-sa fini prin a spune că cinci ani a purtat pe umeri săi pe acest minister, că, de a lungul căii și pe toși spinii acestui lung drum, d-sa și-a lăsat bucășelile de carne și de muschi, că d-sa, în interesul ordinei și al stabilitășei, se făcuse *robul* acestui minister, dér că în fine, căit și luminat, convingându-se că a fost înșelat, precum a fost înșelată și totă țera, vășdend că rodul ostenelelor săle nu avuseseră alt scop de cât de a crea, pe lângă dinastia Hohenzollern, o a doua dinastie, *dinastia Catargiu*, d-sa retrășea acestei dinastii protecțiunea sa, depunea clopotul prezidențial și reintra pe bănc-ele simplilor deputași, și acesta spre a redobândi libertatea sa de acțiune! E-fectul acestei declarațiunii fu de minune. Până și telegraful se însărcină de a trimite la cele patru s'eu cinci părși a le lumei noutatea spăimântătoare că d. Di-mitrie Ghika nu mai avea în mâna

clopotul providențial, că Camera vecină cu móscele sântului Dumitru era văduvă de omonimul sântului! Guvernamentalii înce-pură a tremura, și însuși unil din mi-nistrii cei mai junii creșdură lucrul *serios*!

Cu toate rugămintele, d. Dimitrie Ghika stărui în refuzul s'eu de a mai conduce țera pe calea stabilitășei. Era Ahil re-tras sub corturile săle.

Însă, a doua-zi, d. Lascar Catargiu se însărcină, cu cunoscuta sa bunomie, a l' do-vedi că Ahil nu se află de cât în Iliada lui Omer, că este o certă nedeslegată încă între savanșii deca Omer a esistat vre-o dată s'eu a murit sunt acum două mil de ani, că prin urmare esistența vechiu-lui Ahil fiind problematică, d. Catargiu avea tot cuvântul de a se îngriji și mai puțin de mânia nouș Ahil de la șosăua Kiselef!

Deci, a doua zi, d. Lascar Catargiu declară chiămașilor săi, și chiar la înce-perea ședinșei, că *nu domnul* Dimitrie Ghika a susșinut pre guvern, ci că *gu-vernul l'a susșinut pe d-sa*, că nu dom-nul Dimitrie Ghika a fost servul minist-terului, ci că ministrul a fost servul ca-pricielor butadelor, slăbiciunelor, nervo-sitășilor și escesivei personalități a dom-nului Dimitrie Ghika! Și apoi adăogi că, în cât se atinge de retragerea concu-sului cu care d. Ghika ameninșă minist-terul, d-sa primea declarațiunea de rebel. Apoi fini prin a dice că alege-rea d-lui Ghika ca președinte în de afară de concursul guvernului, era o *cestiune ministerială* și că o și punea! Nu se mărgini aci d. Catargiu. Ca se dovedescă d-lui Ghika că d-sa nu era nimșea și că guvernul era tot, că acesta făcea și desfăcea pe președinșii, precum și pe de-putași, că d. L. Catargiu singur avea drep-tul de a *chiăma* la președenție, precum *chiăma* la Cameră, intr'alte cuvinte că d. Ghika nu era decât un *archi-chiămat*, în capul celor l'alșii *chiămași* ai săi, și că, așa fiind, putea da clopotul prezidențial ori cui a fi voit d-sa și ori cine a fi fost acesta, d. Catargiu opunea candida-turei d-lui *Dimitrie Ghika* parfumată și pecetluita candidatură a d-lui C. Brăiloiu.

68 de chiămași, plini și întregi, res-punseră prin *da!* la apelul primului mi-nistru: 68 de voturi dovediră în fapt că d. Dimitrie Ghika era protegiatul, ér nu protectorul, era întreșinutul, ér nu între-șitorul ministeriului, era în fine frate de cruce cu d. Caruzi și cu d. Dobre Nicolaș.

La deschiderea sesiunei, d. Dimitrie Ghika fusese chiămat președinte cu vre 50 de voturi. La finitul sesiunei, d. C. Brăiloiu este chiămat cu 68 voturi. Aș aceste cifre nu sunt de sineși vorbito-re? Aș singur numele pecetluitului s'eu ri-val nu dice tot? Aș d. Dimitrie Ghika, în retragerea sa, nu va vedea că a fost jucat, că a fost păcălit, ba că chiar a fost insultat!

Ce mai devine acum *individualitatea* sa! Așa că ea este sdrobită, precum toși suntem sdrobiți, prin sistemul actual, prin aplicarea sinceră și leală (!) a regimului nostru constituțional?

Am dori să mergem mai departe cu stilul lui Aristofan, dér, fără de voia năs-tră, ne prinde mila și plânsul.

Mulșii se bucură de trista cădere a lu-căfărului d-lui Dimitrie Ghika; noi nu ne veselim, căci, ridend, am ride de însuși *batjocura* făcută acestei țeri, batjocură sub care suntem cu toși sdrobiți! Mulșii dice că d. Dimitrie Ghika are ce i se cuvine, că *regimul*, dupe ce l'a stors tot suncul, dupe ce l'a usat și tăvălit, astă-și

il tratășă ca o cójă de lămaie, ba chiar ca o otrăpă. Nu vom afirma acesta, dér vom dice că d-sa este mai mult decât una s'eu alta. *D. Dimitrie Ghika este un exemplu.*

Cine va face ca d-lui, ca d-lui să pașă!

Și pentru ca încă o dată se dovedim d-lui Dimitrie Ghika că aceleși cuvinte de *ordine* și de *stabilitate* de cari d-sa a abusat de atătea ori în contra șposi-țiunei, astă-și i se întorc înapoi cu a-celași cinism, îl punem sub ochi următoreș *depeșă guvernamentală* espediată în toșe judeșele — d-sa va înțelege de cine — și pe care o gășim testual reprodușă în toșe diarele guvernamentale din pro-vincie:

«In urma demisiunei prinșului Dimitrie Ghika din președenția Camerei deputașilor, eri 18 curent, dupe cum se deter-minase în ședinșă de alaltă-ierș, Camera a procedat la alegerea președintelui s'eu, și scrutinul a dat de președinte pe d-nu Constantin Brăiloiu, cu 68 voturi, érá prinșul d. Ghika nu a intr'unit decât numai 37 voturi.

«Așa déră Camera s'a pronunțat și cu această ocașiune pentru ordine.»

La acesta nu vom adăogi decât un cu-vânt: Étä dér că *ordinea* numai este unde este d. Dimitrie Ghika; étä dér că și d-sa a devenit omul *desordinei*!

Noi nu desperăm de a vedea în cu-rând pe fostul pion al dinastiei Catargiu, pe actualul ilustru emăncipat, calificat și de *anti-dinastic*. Acesta n'ar fi decât lo-gic și nici de loc straniu.

BIBLIOGRAFIE

Primul număr al *Revistei literare și sciinșifice* a apărut la 15 ale curinșei subț direcțiunea d-lor B. P. Hasdăș și dr. Brănșă și cu colaborarea d-lor: dr. E. Acolas; — dr. Chernbach; — Gh. Creșianu; — Ciru Economu; — Gr. Gelian; — Petre Grădiștenu; — D. Gusti; — M. Cogălnicenu; — I. Lepădatu; — C. Leca; — dr. Măcescu; — Th. A. Myller; — dr. Pascanu; — Remu N. Opranu; — Romul N. Opranu; — Quintescu; — N. Scurtescu; — D. Sturdza; — Nicolae Ţincu; — A. Visanti; — V. Ales. Urechăș; — M. Zamfirescu.

Al dooulea rămășag de d. *Hasdăș*; — Lamentele bardului de d. *Creșianu*; — O scrisoare, de d. *Myller*; — Ninonei de d. *Ţincu* — *Egmont*, tragediă în cinci acte de d. *Sturdza*; — Doine orientale de d. *Hasdăș*; — Fragmente din flora României, de dr. *Brănșă*; — Vięta și visul de d. *Scurtescu*; — Un manuscris de d. *Urechăș*; — Observașii meteorolo-gice în balon de d. dr. *Pascanu*; — Revista diarelor sciinșifice de d. dr. *Chern-bach*; — Un toast pentru ginea latină de d. *V. U.*

Prima Societate de Credit fonciar Român din Bucuresci

STRAA GERMANĂ NR. 201
Consiliul de Administrație a fixat ziua de Duminecă 12 Martie, (29 Februaruș) 1876, pentru a treia Adunare Generală a proprietarilor asociași și pentru a treia Adunare Generală a Detentorilor de scri-suri faniare.

Președintele Consiliului de Administrație *Dimitrie Ghika*.
Directorul, *D. Sturdza*.

Primul institut vaccinal prin Asociașiune

41 STRADA TEILOR, BUCUREȘCI.

Consiliul de administrație în ședinșă de 23 ianuaruș 1876, a hotărât ca vaccinul a-nimal, recoltat la acest institut să se vășdă cu precieurile următore:

1. Vaccinarea și revaccinarea la institut în toșe zilele de la 10 — 11 ore dimineșă, pen-tru o persoană *patru lei* și cu certificat.
2. O placă cu vaccin, 70 bani.
3. O lancetă, idem 60 bani.
4. Un tub, idem 60 bani.
5. Vaccinașionile la domiciliu, se fac de medicii destinași de consiliul de administra-ție și care vor vaccina în urma cererilor ce se vor face către direcțiunea institutului.

Se face asemenea cunoscut tutulor dom-nilor medici din capitală și districte că se gășeșce la institut în tot-dé-una vaccin próspăt.

Aces-te precuiri vor fi valabile până la 1 iulie viitor.

Lunea, Mercuruș și Vinerea, de la 10 — 12 ore dimineșă se vor vaccina gratis copii șeraci, la localul institutului.

DE ARENDAT

de la 23 a-prilie 1876, Moșia Vălenii din Olt, și Preajba s'eu Cotorga din Teleorman, li-pite una de alta, cu arături de tómnă făcute pe séma proprietășii peste 950 pogóne, din care 700 pogóne cu grău bun, și restul cu rapișă și orș, oșebit de arătorele locuitorilor peste 3500 pogóne pe pământul proprietășii cu dijmaș din 5 una, și peste 800 pogóne fâneșe în bani, erbăritul asemenea în bani, învoeli în muncă.

Doritorii se vor adresa la d. Costică Vălenu în Bucuresci strada Cometul nr. 15 s'eu la d. Nicolae de Laptew în Otetul Union.

C. Vălenu

N. de Laptew

Moșia Goidești din districtul Buzeu Plaul Părscovu se dá cu arendă de la Sf. Gheorghe viitor. Doritorii se pot adresa în Bucuresci la d. An-ton Carp domiciliat strada Primăverii nr. 21 ér în Buzeu la d-na Zoe Carp.

De închiriat și vășdare, hanul Dragului situat la capătul căiei Ser-ban-Vodă. Conșine șese camere mari, ante-cameră, pinnășă mare, avënd și două pogóne loc pentru viăș s'eu semănătore.

A se adresa strada spaniolă nr. 6 la d-r. *Steiner senior*.

LA LIBRARIA IOANITIU ȘI COMP STRADA LIPSCANII

Se mai află de vășdare prea puțin eșemplare din opera d-lui Sandulescu Nănoveanu „Procedura Civilă“

MARELE HOTEL „DACIA“

Din Bucuresci, strada Carol I. Elegant mobilat cu mobile din străi-nătate este de dat cu chirie de la la 25 aprilie 1876. Doritorii vor bine voi a se adresa la subscrișul chiar în Hotel. Proprietar Lambru Vasileșcu

De închiriat Două odăi pentru stă-pân una de slugi și o cameră sunt de închiriat chiar de acum până la Sft. George, mobilate s'eu nu. Doritorii se pot adresa la D-na Geanoglu șp casele Ghe-rasim vis-a vis de Episcopie.

Desfacere de vinuri

Vechi, Roșii și Albe, în buți s'eu butóie de diférite mărimi, vadra 8 lei noui, la A. Slătineanu în Batiște.

De închiriat, Casele cu toșe depen-dinșele trebuinșioșe din strada Luminei nr. 4 lângă hala Amza. A se adresa str. Primăverei nr. 22.